

Sygn. akt II PZ 18/13

POSTANOWIENIE

Dnia 16 lipca 2013 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Zbigniew Hajn (przewodniczący)

SSN Bogusław Cudowski

SSN Małgorzata Gersdorf (sprawozdawca)

w sprawie z powództwa M. D.

przeciwko C. Finanse Sp. z o.o.

o ustalenie istnienia stosunku pracy, wynagrodzenie, odszkodowanie,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy, Ubezpieczeń
Społecznych i Spraw Publicznych w dniu 16 lipca 2013 r.,
zażalenia powoda na postanowienie Sądu Okręgowego - Sądu Pracy i
Ubezpieczeń Społecznych w W.

z dnia 5 grudnia 2012 r.,

oddala zażalenie.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 5 grudnia 2012 r., Sąd Okręgowy odrzucił apelację powoda M. D. przeciwko C. Finanse Sp. z o.o. od wyroku częściowego Sądu Rejonowego z dnia 21 czerwca 2012 r. Wyrokiem tym sąd rozstrzygnął jedynie sprawę roszczenia o ustalenie istnienia stosunku pracy.

Powód wniósł apelację od tego wyroku oznaczając wartość przedmiotu sporu na kwotę 67.086 zł i uiszczając opłatę w wysokości 3.335 zł. W piśmie procesowym z dnia 6 września 2011 r. strona powodowa określiła wartość przedmiotu sporu jako roczną sumę wynagrodzenia za pracę na kwotę 259.017,72 zł.

Na posiedzeniu jawnym w dniu 18 października 2012 r. Sąd Okręgowy wezwał pełnomocnika do uiszczenia brakującej opłaty od apelacji w kwocie 9.596 zł w terminie 7 dni pod rygorem odrzucenia apelacji. Termin upłynął bezskutecznie, wobec czego apelacja została odrzucona na podstawie art. 373 k.p.c.

Zażalenie na to postanowienie wywiodła pełnomocnik powoda, zarzucając naruszenie art. 23¹ k.p.c. przez jego niewłaściwe zastosowanie oraz art. 19 k.p.c. przez jego niezastosowanie. W uzasadnieniu wskazano, że powód dochodzi od pozwanego szeregu roszczeń majątkowych. Powołując się na uchwałę Sądu Najwyższego z dnia 6 grudnia 2001 r., sygn. III ZP 28/01, wskazano w uzasadnieniu zażalenia, że w sprawach, w których powód dochodzi od pracodawcy roszczeń związanych z naruszeniem określonych przepisów, wartość przedmiotu sporu stanowi podana kwota a nie suma wynagrodzenia określona na podstawie art. 23¹ k.p.c. Wyrażono także pogląd, że w razie kumulacji roszczeń roszczenie o świadczenie ma pierwszeństwo przed roszczeniem o ustalenie i w razie takiego zbiegu decyduje art. 19 k.p.c. a nie art. 23¹ k.p.c.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zażalenie wymagało oddalenia jako niezasadne.

Opiera się ono na całkowicie błędnych założeniach, odnosząc się do całokształtu roszczeń kierowanych przez powoda w niniejszym postępowaniu przeciwko pozwanemu. Zabieg taki nie ma uzasadnienia. Ocenie podlega bowiem apelacja strony powodowej wywiedziona od wyroku Sądu Rejonowego z dnia 21 czerwca 2012 r. Wyrok ten ma charakter wyroku częściowego i odnosi się jedynie do roszczenia powoda o ustalenie istnienia stosunku pracy. Nie mają tu zatem zastosowania regulacje odnoszące się do przedmiotowej kumulacji roszczeń.

Jak wskazał Sąd Najwyższy w postanowieniu z dnia 15 maja 1998 r., sygn. I PKN 142/98 wartością przedmiotu zaskarżenia w kasacji dotyczącej wyroku częściowego jest wartość części żądania objętego tym wyrokiem. Sąd Najwyższy w niniejszym składzie w pełni aprobuje to stanowisko.

Oznacza to, że ocenie podlega niniejszym roszczenie o ustalenie istnienia stosunku pracy. W tym przypadku, w sposób oczywisty, znajduje zastosowanie

art. 23¹ k.p.c. W konsekwencji wartość przedmiotu zaskarżenia w sprawie, na zasadzie art. 368 § 2 k.p.c. powinna była być ustalona w wysokości dwunastokrotności miesięcznego wynagrodzenia powoda. Jak ustalił Sąd Okręgowy, działając na podstawie art. 25 § 1 k.p.c. w zw. z art. 368 § 2 k.p.c., wartość ta wynosiła 259.017,72 zł. Apelacja podlegała opłacie stosunkowej od tej wartości, której to strona powodowa nie uiściła. Postanowienie o odrzuceniu apelacji jako nie opłaconej należyście odpowiada prawu.

Mając na uwadze powyższe, Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji.